

سوورەى سەبا ۵۴ ئايەتە

سوورەى سەبا لە مەككە ھاوتۆتە خواری و بە (بسم الله) وە ۵۴ ئايەتە.

بە ناوی خوای بەخشەر و دل لاوین.

پەسن و سپاس بۆ خوایی کە ھەرچی لە ئاسمايەکان و زەویدان تايبەتی ئەو، و لەو دنیاش سپاس و پەسن تايبەت بەو و ھەر لە خۆی دەوەشیتتەو و ھەر بە خوا دەکووی و ھەر ئەویشە لە کارزان و ئاگادار بە ناخی ھەموو شتی ﴿۱﴾ ھەرچی بە زەویدا رۆچی و ھەرچی لە زەوی بیتە دەری و ھەرچی کە لە ئاسمان بیتە خواری و ھەرچی بە ئاسماندا ھەلگەری دەیزانی، ئەو دلوا و خەتابەخش و لیبوورە ﴿۲﴾ کافران و تیان: قیامت بۆ ئیمە نابێ، بلی: بەلی بە پەرورینەرم کە زانا بە نادیار و بە غەیبە سویند کە بۆتان دئ، ھەرشتیکی بە ئەندازەى تۆزقالە زەرپە (کە مووسکە) یەک لە ئاسمانەکان و زەویدا ھەبێ لە خوا ون نابێ، چکۆلەتر و گەرەتر لەویش ھەموو لە کتیبی روونکەرەو (لەو حەلمەحفوز) دا ھەییە ﴿۳﴾ تا کەسانی کە بروایان ھیناوە و کاری شیایان کردووە، پاداشیان بدات، بۆ ئەوان لیبورن و رسق و رۆزی پاکژ و جیسی تەرخانکراو و باش ھەییە ﴿۴﴾ ئەوانەى کە ھیرش دەکەنە سەر نیشانەکانی ئیمە وا دەزانن کە لە ژیر دەسەلاتی ئیمە دەرئەچن، بۆ ئەوان نازاریکی سەخت و دەر دەھینەر ھەییە ﴿۵﴾ ئەوانەى کە زانستیان ھەییە ئەزانن ئەوێ کە لە لایەن پەرورینەرتەو بۆ تۆ ھا توو ئەو ھەقە و بۆ رپی خوای دەسەلاتداری پەسن دراو رپینوینی دەکا ﴿۶﴾ ئایا دەتانەوی رپینوینیتان بکەین بۆ لای پیاوی کە ھەوالتان پێ ئەدا و ئەلی: (مردن و) بە تەواوی ئیسک و پرووسکیشتان پەوا، سەرلەنوێ زیندوو دەبنەوہ ﴿۷﴾

ئایا بە دەم خواوە درۆ دەکا یا شیتە؟ نا (هیچیان نییە) ئەوان کە برۆیان بە ئاخیرەت نییە لە عەزابدان و سەخت لەرێگا دوورن ﴿۸﴾ ئایا بۆ بەردەم یا پشت سەری خۆیان لە ئاسمان و زەویدا ناروانن، (تا وزە ی خویان بۆ دەربکەوێ)، ئەگەر بمانەوێ ئەوان (بە بوولەرزەیهک) لە زەویدا نوقم دەکەین یا تاتەبەردی ئە ئاسمانەو بەسەریاندا دەرێژین، لەمەدا بۆ هەر بەندەیهک کە بۆ لای خوا دەگەرێتەو نیشانە و ئامۆژگاری و پەندیک هەیه ﴿۹﴾ ئیمە لە خۆمانەو زێدە بەشیکمان دابوو بە داود، ئەی کێوکان و ئەی بالندەکان لە کەل ئەودا (لە پەسن وتنی خوا) هاو دەنگ بن، ئاسمان بۆ نەرم کرد ﴿۱۰﴾ کە تۆ بالاپۆش لە زری و ئاسن دروس بکە، گەوچن (بە ئالقه چنדרابن) ئە ئەندازەدا بن، با کارە کانتان باش و پوخته بێ، بە ناخی کاری ئیوہ بینام ﴿۱۱﴾ بۆ سولەیمان (با) مان کەوی و رام کرد، بە بیانیان رێگای مانگیکی دەبری و ئیوارانیش مانگە رێیەک دەرۆی، کانیکی مسی توواوە مان بۆ جاری کرد و دەستەیی لە جنۆکە بە فرمانی پەرورێنەری کاریان بۆ دەکرد و ئەگەر یەکی لەوانە لە فرمانی ئیمە لای بدابا عەزابی ئاگری سووتینەرمان پی دەچێژان ﴿۱۲﴾ هەرچی دەبویست ئەوہیان بۆ دەکرد هەر لە کۆشک و تەلارەو تە کۆتەل (هەیکەل) و دەفر و کاسە ی زلی وینە ی حەوزی گەورە و چەندین مەنجەل و تیانە ی گەورە و گوشادی دابەسراوی پتەومان بۆ سلیمان سازدا. ئەی مال و خێزانی داود! شوکری خوا بکەن، لە عەبدەکانم کە مەتر شوکری دەکەن ﴿۱۳﴾ لەو وختە ییشدا مراندمان ئەگەر مۆریانە و بوونەوہری دارخۆر نەبوایی و دارعەساکە ی نەخواردایی کەس بە مردنی نەدەزانی؛ وەختی رەتی برد و لە پرتەکانی خوارد و کەوت بۆ جنۆکەکان دەرکەوت، ئەگەر نادیار و پیواریان بزانیبا ئەو نە ئەو ئیو ئەو ئازارە پر لە سووکایەتیەدا نەدەمان ﴿۱۴﴾

بۆ خەلکی سەبا لە جیبی ژیاناندا نیشانهیهک (له هیزی خوا) هه‌ب‌وو، دوو ریزه باغی (که‌وره هه‌بوو) یه‌ک له لای راست و ته‌وی دیکه لای چه‌پ (به میوه‌ی زۆره‌وه به‌وانم دابو و پیم وتن): له رسق و رۆزی په‌روه‌رینه‌رتان بخۆن و شوکری ته‌و بکه‌ن، شاریکی پاک و خاوی‌ن و (خوا:) په‌روه‌رینه‌ری لیبور (۱۵) ته‌وان روویان له خوا وه‌رگیرا، ئیمه‌یش سیلاوی ئاوی (به‌ربه‌ند و سه‌د و) داری که‌زوبه‌ندی ویرانکه‌رمان به‌سه‌را رشتن و دوو باغی (پر به‌ره‌که‌تی) ته‌وانمان کرده‌ دوو باغی (ب‌بایه‌خ) میوه‌ی داری سیواک و تفت‌وتال و مازوو داری که‌زۆ (گزیچار) و که‌می له داری سیدر (کنار: داری نه‌بگ) مان بۆ هیشته‌وه (۱۶) ئابه‌م‌جۆره‌ سزیمان دان له‌به‌ر ته‌وه‌ی سپله و ناسپاس بون؛ ئایا بیجگه له ناسپاسان که‌سانی‌تر سزا و نازار ته‌دین؟ (۱۷) له نیوان ته‌وان و گۆندی و شارگه‌لی که‌ پیت و به‌ره‌که‌تمان تی خستبوو چه‌ند شارۆچکه و ئاویی که‌لیکمان له پال یه‌کترا ئاوه‌دان کرده‌وه و مه‌ودای نیوا نیانمان به‌ نه‌ندازه دانا (پیمان وتن) شه‌وانه و رۆژانه له‌واندا به‌بی وه‌ی بگه‌رین (۱۸) (ته‌م خه‌لکه ناسپاسه‌ی سەبا) وتیان: ته‌ی په‌روه‌رینه‌ری ئیمه‌! شاره زنجیره‌کانی ئیمه‌ ماوه‌ی سه‌فه‌ری له یه‌کتر دوور بخه‌نه‌وه (تا هه‌ژاران شان به شانی ئیمه به‌م‌جۆره هاتوچۆ نه‌که‌ن) ته‌وانه غه‌دریان له خۆیان کرد و ئیمه‌یش ته‌وانمان کرده‌ په‌ند و چه‌رۆک (بۆ خه‌لکی‌تر) و کۆر و کۆمه‌لگای ته‌وانمان لیک پرش‌وبلاو کرد، له‌مه‌دا نیشانه‌کانی په‌ند و ئامۆژگاری وه‌رگرتن بۆ هه‌ر خۆراگری شوکرانه‌بژێریک هه‌یه (۱۹) شه‌یتان له‌بابه‌ت ته‌وانه‌وه گومانی خۆی جی‌به‌جی کرد، جا بیجگه له ده‌سته‌یی له برواداران ته‌وانی دیکه هه‌موو په‌یره‌وییان له‌و (شه‌یتان) کرد (۲۰) شه‌یتان ده‌سه‌لاتتیکی به‌سه‌ر ته‌واندا نه‌بوو (که به‌زۆر وه‌دووی خۆیان بدا) مه‌گه‌ر (هه‌رته‌ونه بوو شک و دردۆنگی خسته دل‌یان) تا بزانی‌ن چه‌ که‌سی باوه‌ری به تاخیره‌ت هه‌یه و چه‌ که‌سی له‌وانه له شکدایه په‌روه‌رنده‌ت به‌سه‌ر هه‌موو شتا چاوه‌دیره (۲۱) بلی: هاوار له‌و شتانه‌ی غه‌یری خوا بکه‌ن که به خه‌یال به شه‌ریکی خوی ده‌زانن (ته‌وانه ناتوانن یارمه‌تیتان بده‌ن چونکه) به ته‌ندازه‌ی زه‌رپه‌یه‌ک (سه‌نگی میرووله ورده‌یه‌ک) یان له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا به ده‌س نییه، ته‌وان له‌و دووانه‌دا (ئاسمانه‌کان و زه‌وی) هاوبه‌شی خوا نین و (یارمه‌تی خویان نه‌داوه) (۲۲)

تکا و پارانه وه لای خوا بئ سووده، مه گهر له بابەت پارانه وهی کەسێ که خوا ئیجازە ی پی بەدا، تا هەر دەمێ ترس و لەرز له دلێان لای بچێ بییان دەلێن: پەرورن دەتە تان چی وت؟ ئەلێن: قسە ی هەقی وت، هەر ئەو پەلە و پایە ی بەرز و گەورە یه ﴿۲۳﴾ بلی: له ئاسمانە کان و زەوی چ کەسێ رسق و رۆزیتان ئەدا، بلی: خوا (ی تاقانە)، بەراستی ئیمە یا ئیوه لە سەر رێگای شارە زاین یا له نیو لارییە کی دیار و ئاشکراداین ﴿۲۴﴾ بلی: ئە گەر ئیمە تاوانێک بکەین له ئیوه ناپرسنە وه و ئە گەر ئیوه ش کاری کریت و نارهوا و ناحەز بکەن له ئیمە ناپرسنە وه ﴿۲۵﴾ بلی: پەرورن ئەرمان ئیمە و ئیوه کۆ دە کاتە وه، له پاشان به هەق داویرمان له نیواندا دەکا، هەر ئەوه داوهری زانا ﴿۲۶﴾ بلی: به من نیشان بدن ئەوانە ی که به شەریک و هاوبەشی خواتان ئەزانی، وا نییه هەر خوایه فرە بە دەسە لات و له کارزان ﴿۲۷﴾ ئیمە توومان نە نارد مه گەر بۆ هەموو کەسێ مزکینیدەر و ترسینەر بی، به لام زۆر بە ی خەلک نازانن ﴿۲۸﴾ دەلێن: ئە گەر راست بیژن ئەم بەلێن و وه عەدی (رۆژی بەرێیه) کە ی دئ ﴿۲۹﴾ بلی: بهلێنی ئیوه رۆژی کە، ساتیکیش پاش و پیشی بۆ نییه ﴿۳۰﴾ ئەوانە ی کافر و تیان: ئیمە قەت بەم قورئانە و به کتیبە کانێ دیکە ی بهر له مه برۆا ناهین، خۆزگه ئەم سستە مکارانە ت دەدی که له پیشگای پەرورنە ریاندا (بۆ سزا و جەزا) راگیرداون هەندئ ئاور بۆ لای هیندیکیان دە دەنە وه له کەل یه ک دەئاخون و قسە دە کەن و یه کتر تاوانبار دە کەن، (چەوساوه کان) به خۆیه زلزان و ملهورە کان دەلێن: ئە گەر ئیوه نە بوایین بەراستی ئیمە برۆادار بووین ﴿۳۱﴾

ئهوانه‌ی که خویمان به زل نه‌زانسی به چه‌وساوه‌کانیان وت: ئایا ئیمه ئیوه‌مان له پینوینی گێراپیه‌وه دواپی که بوټان هات؟! به‌لکوو خوټان تاوانبارن (بیخود مه‌یخه‌نه سوکری ئیمه) ﴿۳۲﴾ چه‌وساوه‌کان به خوټه زلزانه‌کانیان وت: ههر گهرتان تیده‌هالاندین و تیده‌پینچان و فیل و پیلانه‌کانی ئیوه له شهو و رۆژدا (بووه هۆی لاریسی ئیمه) کاتی که ده‌ستوورتان پی ئه‌داین که خوا ئینکار بکه‌ین و هاوبه‌شی بو دابنپین، ئه‌وانه کاتی که ئازاری (ئیلاهی) ده‌بینن په‌شیمانی خوټان ده‌شارنه‌وه (نه‌وه‌کوو زۆرتتر ریسوا بن)، ئیمه کوټ و زنجیر ده‌خه‌ینه ملی کافران، ئایا بیجگه له‌وه‌ی ده‌یانکرد سزایی تریان پی‌ئه‌دری ﴿۳۳﴾ هه‌تا ئیستا ههر پینغه‌مبه‌ریکمان ناردۆته ههر ئاوه‌دانیه‌ک له ئیمه‌یان بترسینی ههر ئه‌وانه‌ی له‌وه‌په‌ری خوټیدا ژیاون گوتوویانه به‌و شتانه‌ی ئیوه پیی راسپی‌دراون باوه‌ر ناکه‌ین ﴿۳۴﴾ وتیان: مال و مندالی ئیمه (له هه‌مووتان) زیاتره (و ئه‌مه نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه خوا ئیمه‌ی خوټش ده‌وی)، ئیمه (قه‌ت) سزا نادیین ﴿۳۵﴾ بلێ: په‌روه‌رینه‌رم بو ههر که‌س که بیه‌وی رسق و رۆزی زیاد یا که‌م ده‌کا، (ئه‌مه پیوه‌ندی به‌ نیزیکی درگای خوا نییه)، به‌لام ئاپۆر و کو‌مای زۆریه‌ی خه‌لک نازانن ﴿۳۶﴾ مال و مندالی ئیوه قه‌ت نابیتته هۆی ئه‌وه که ئیوه له من نیزیکی بکاته‌وه، مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی برۆا بینن و کاری چاک ئه‌نجام بدن، بو ئه‌وانه پاداشی دووچه‌ندان له به‌رامبه‌ر کارگه‌لیکه‌وه که کردوویانه هه‌یه، ئه‌ونه له هۆده‌گه‌لی (به‌هه‌شتدا) له ئه‌من و هه‌سه‌نه‌وه‌دان ﴿۳۷﴾ که‌سانێ که بو بێ بایه‌خ کردنی نیشانه‌کانی ئیمه ده‌کوئن، لایان وایه له‌بن ده‌سه‌لاتی ئیمه ده‌رئه‌چن، ئه‌وانه له عه‌زابی خوا حازر ده‌کرین و ده‌تلینه‌وه ﴿۳۸﴾ بلێ: په‌روه‌رینه‌رم رسق و رۆزی بو ههر که‌س که بیه‌وی په‌ره‌ی پیی ئه‌دا و بو ههر که‌سیش که بیه‌وی که‌می ده‌کاته‌وه، ههر شتیکی که بیه‌خشن خوا تیی هه‌لدینیتته‌وه و تو‌له‌ی ده‌داته‌وه و جیگه‌ی پر ده‌کاته‌وه، ئه‌و باشترینی رۆزیده‌رانه ﴿۳۹﴾

رۆژی هەموویان خڕ دەکاتەو و لە پاشان بە مەلاییکە دەلێ: ئایا ئەمانە ئیوەیان دەپەرست؟
﴿۴۰﴾ (ئەوانە) وتیان: تۆ بێ خەوشی، تەنیا تۆ پشتیوانی ئیمە ی نەک ئەوان، بەلکوو جنۆکەیان
دەپەرست، زۆریەیان بەوانە بروادار بوون ﴿۴۱﴾ ئەمرۆ هیچبەک لە ئیوە سەبارەت بە یەکی تر
خاوەنی سوود و زیانی نییە و بە ستمەکاران دەلێن: عەزابی ئاگریک بچێژن کە بە درۆتان
دەخستەو ﴿۴۲﴾ هەرکاتی نیشانە روونەکانی ئیمەیان بە سەردا بخویندریتەو دەلێن: ئەمە
(محەمەد) نییە مەگەر پیاویک کە دەیهوی ئیوە لەوێ باووباپیرانتان دەیانپەرست
بتانگیریتەو، دەلێن: ئەمە (قورئان) بێجگە لە درۆیی گەرە کە بە دەم خواوە راتانگەیاندووە
شتی تر نییە، کافران کاتی هەقیان بۆ هات وتیان: ئەمە نییە مەگەر جادوو و سحرێکی دیار
و ئاشکرا ﴿۴۳﴾ بەر لەمە کتیبی کە بێخویننەو بەوانمان ئەدابوو و بەر لە تۆیش
ترسینەریکمان بۆیان ئەناردبوو ﴿۴۴﴾ کەسانی کە بەر لەوان (قورەیشیەکان) پیغەمبەرانیان بە
درۆ خستەو و ئەوان بە یەک دەیهم لەوێ بەوانمان (ئۆمەتەکانی پێشوو) دابوو نەگەیشتون،
جا بەم حالەشەو پیغەمبەرانێ ئیمەیان بە درۆ خستەو، جا نازاری ئیمە چەن سەختە ﴿۴۵﴾
بلی: تەنیا یەک ئامۆژگارییەکتان دەکەم و ئەویش ئەمە یەک یەک و دوو دوو بۆ خوا راپەرن
و راوەستن و لە پاشان بیر بکەنەو تا بزانی دۆست و هاوئشینێ ئیوە (محەمەد) شیت نییە،
ئەو هەر تەنیا دەیهوی لە هاتنی نازاریکی سەختی خوا بتانترسینێ ﴿۴۶﴾ بلی: هەر مزەیه کم
لە ئیوە ویستوو بۆ خۆتان، مزە ی من (لەسەر هیچ کەس نییە) مەگەر لەسەر خوا، هەر
ئەویشە کە سەسەر هەموو شتێکدا شا یەد و نازرە ﴿۴۷﴾ بلی: بەراستی پەرودرینەرم
قسە ی هەق دەخاتە (نیو دەروونی پیغەمبەری خۆی)، (هەر بۆ خویشی) فرەزانی نادیار و
پێوەرەکانە ﴿۴۸﴾

بَلّی: راستی جیسی پروپوچی کرتہوہ و چرووک ہیچ باویکی نہ ماوہ و تازہ قہت دووبارہ ناگہر پتہوہ ﴿۴۹﴾ بَلّی: تہ گہر لاریں ہم زیانہ کھی تہ نیا بۆ منہ، تہ گہر ریتوین ہم لہ بہر تہوہ یہ کہ پەرہ ریتنہرم فہرمانم بۆ دہ نیرئ، تہو ژنہوایہ کی نیزیکہ ﴿۵۰﴾ تہ گہر بیینی کاتئ کہ سہخت تہ ترسن و ہاواریان لی بہرز دہ بیتہوہ، جا ہیچ پزگار بوون و دہرہ تانیان نییہ، لہ پہ ناوہ لہ گیر کہوتوون ﴿۵۱﴾ (لہو حالہ دا) دہ لئین: پروامان بہو (قورٹان) ہیئا، بہ لآم چلؤن لہو شوینہ دوورہوہ دہسیان پیی دہ کا ﴿۵۲﴾ کہ لہ پییشدا حاشایان لی کردبوو لہ دوورہوہ و لہ نہ دیتہ ہەر بوختانیان بۆ دہ ہاویشت (و پیغہ مہبر و قیامہ تیان بہ گالتہ دائنہا) ﴿۵۳﴾ لہ نیوان تہوان و تارہ زوویئ کہ دہیان کرد جیایی ساز درا، ہەرہوہ کوو سہ بارہت بہ پہرہوان (و ہاوبیرانیان) لہ بہرا تہ مہ کرا، بہو دہرچوون تہوانہ لہ شک و دوود لئیدا سہختا بوون ﴿۵۴﴾

سوورہی فاتیر ۴۵ ئایہ تہ

سوورہی فاتیر لہ مہ ککہ ہاتوتہ خواری و بہ (بسم اللہ) وہ ۴۵ ئایہ تہ.

بہ ناوی خوی بہ خشر و دل لاوین.

ہہ موو پہسنئ بۆ خویہ کہ خولقینہری ناسمانہ کان و زہویہ، فریشتانی دوو بالئ و سئ بالئ و چوار بالئ کردوتہ راسپارہدہ، تہو ہەرچی لہ بہ دیہینان بیہوی زیادئ تہ کا، بہ راستی خوا بہ سہر ہہ موو شتیکدا بہ دہسہ لاتہ ﴿۱﴾ ہەر (درگایہ کی) خیر و رہ حمہت کہ خوا بۆ خہ لکی بکاتہوہ، کہس ناتوائ بیبہستی و گالہی بدا تہ گہر تہویش گالہی بدا و بیبہستی، جا بیجگہ لہو کہس ناتوائ بیکاتہوہ، ہەر تہویشہ فرہ بہ دہسہ لات و لہ کارزان ﴿۲﴾ تہی خہ لکینہ! نیعمہتی کہ خوا بہ ئیہوی داوہ بیہیننہوہ بیر، ئایا بیجگہ لہ خوا بہ دیہینہری ترہیہ کہ لہ ناسمان و زہوی رۆزیتان بدا؟ بیجگہ لہو خوی تر نییہ، جا چلؤن درؤ دہ کمن و لہ ہق لائہ دہن ﴿۳﴾